

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

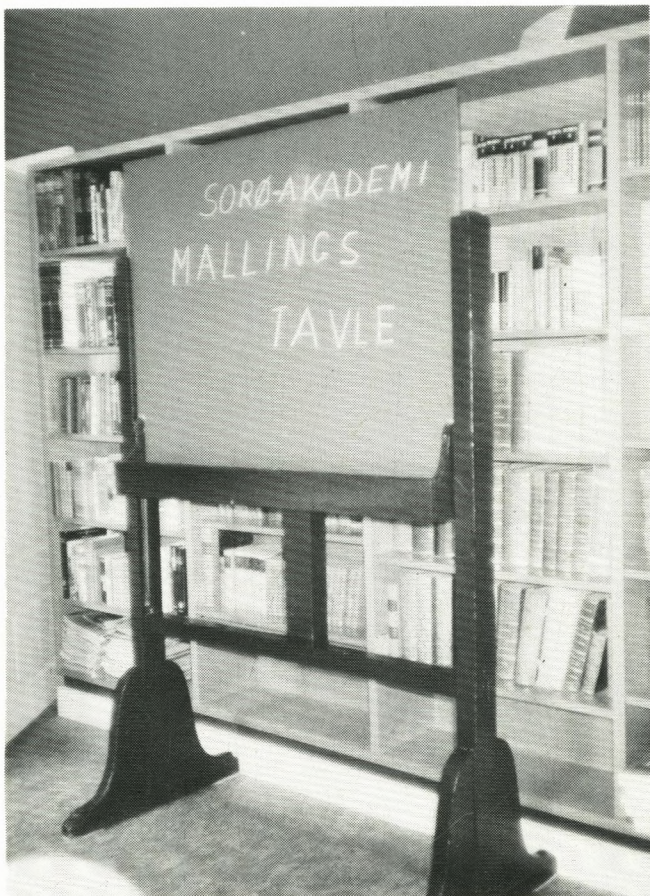
SORANER - *bladet*

Månedsskrift for Soransk Samfund

Marts

Årgang 74 . Nr. 3

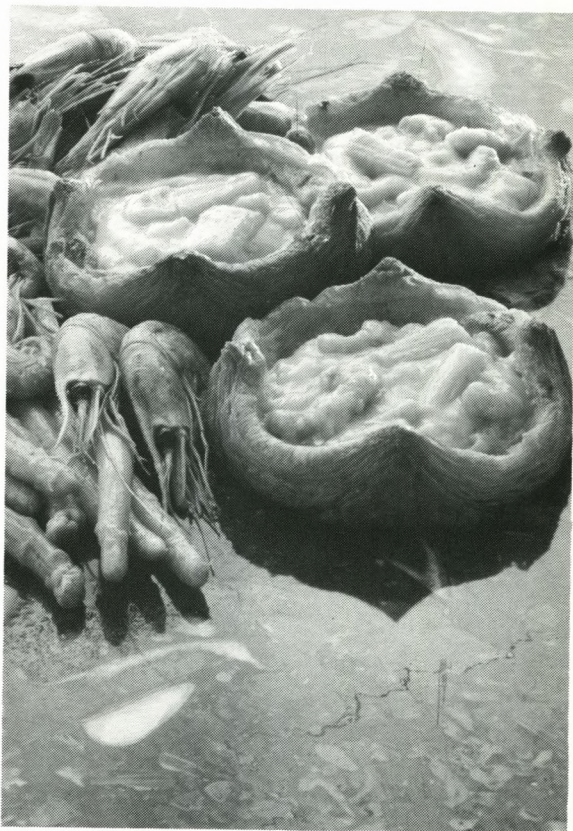
1989

En af Mallings tavler til Sorø Akademi.

Foto. Poul Ibsen.

Friskere end friskbagt

Mette **Munk**™

Mette Munk A/S · Göteborggade 5, P.O. Box 9 DK 5100 Odense C. Danmark · Telephone 09 13 44 13

Louise Molbech udså sig i sin Gouache 1806 (Frederiksborgmuseet) netop den synsvinkel, hvor man mellem Molbechshus' og den lavere bygningse tage tydeligt

ser Bøgholm, der var familiens højt elskede udflugtssted, som det har været mangen anden soraners fredhellige plet.

»Et Brev fra Sorø«

skrevet 1808 af Christian Molbech

Den kendte, myreflottige professor Christian Molbech (historiker, litteraturkritiker, sprogmand med meget mere!) fødtes 1783 i Sorø, nærmere præciseret i »Molbechshus«, der er opkaldt efter faderen Johan Christian Molbech, som var professor ved det da hendøende gamle akademi.

Christian Molbech opfattedes af sin samtid i højere grad end rimeligt udelukkende som en gnaven og bidsk kritiker. Selv hans gode veninde Kamma Rahbek kaldte ham både »den ottekantede« og »ulven«. Men han var tillige et trofast og hjælpsomt menneske. Sorø og alt soransk omfattede han med dyb og ægte kærlighed, skrev om stedets historie og deltog specielt stærkt engageret i den hidsige debat i 1840'erne om akademiets fremtid. Han blev begravet i det molbechske gravsted i Sorø nær kirkens nordvestlige indgangsdør under den store elm. Næppe til-

fældigt ved siden af sin aldrig glemte ungdomselskede Lise Kleins grav.

Med god grund har soraneren Henry Carlsen (S. 1920) sat ham et minde i sin læseværdige 3-binds monografi: Christian Molbech og Sorø 1932-37.

Som 25-årig holdt den unge Christian Molbech 1808 sommerferie hos forældrene i Sorø. Han sendte herfra »Et Brev fra Sorø« til et københavnsk blad, der lod det trykke som en slags føljeton fra juli til helt hen i september samme år. Senere blev det optaget i hans »Ungdomsvandring« 1811.

Der er vist ikke mange soranere, der i dag kender, eller i bedste fald i detaljer erindrer denne på mange punkter næsten forelskede skildring af Sorø og hans vandring i omegnen. Derfor kan det være rimeligt påny at bringe et uddrag af dette »Brev« her begrænset til Sorø og den allernærmeste omegn, som føljeton i Soraner-bladet. Er tonen end til tider noget højstemt, vil man forhåbentlig alligevel kunne glæde sig over hans friske natur-

skildringer fra det sted, vi alle føler os så nær tilknyttet.

Torben Glahn (S 23)

»Et Brev fra Sorø« 1808:

Underligen var vort Fødelands Skiebne omskiftet, siden jeg sidst besøgte Sorø ... Overalt ... paa Dans smilende Sletter reises Krigsbanneret. Ogsaa min Fødeby, ... den gamle skovomkransede Ø, ... var i Fior giæstet af Bretlands Leiesvende, og saa den maa nu lytte til Krigens Tummel i Stedet for de længe tause Musers Tale.

Det underlige Særsyn i vor Tid, da næsten intet mer er Særsyn, at Spaniere sendes et Par hundrede Mile mod Nord, fik jeg ogsaa i Sorø anskuelig Kundskab om. ...

Hvor jeg var kommen igiennem havde man eenstemmigen berømt disse Fremmedes Forhold. Saaledes og i Sorø, skjøndt 750 Mand fyldte denne lille By, der knap har saa mange Beboere, ja man gjorde her endog Sammenligninger, der just ei ere behagelige for en Dansk. Jeg fandt dette gode Vidnesbyrd fortient, saa vidt en Dags Samværelse i et Huus med 12 Spaniere kunde skaffe mig Syn for Sagnet.

De Spanske Soldater ere ikke høie eller anseelige, men de see langt mere kraftfulde ud, end mange maaskee forestille sig. De have overhovedet i deres Bygning ikke Synet af den Smidighed og Lethed i Bevæ-

gelsler, som de virkelig besidde. I Krigsfærd og Vaabenøvelser kunne de vel, efter Tingenes Natur, ei være saa drevne som de franske Tropper, men visselig besidde de krigerisk Aand, og hvad jeg saae af militaire Bevægelser hos denne Bataillon, da den drog ud af Byen, synes at vidne om Færdighed, Lethed og Fasthed. Med inderlig Glæde var jeg Vidne til den elskværdige, godmodige naturlige og dog høist muntre og livfulde Karakter, som udtalte sig hos disse Folk, og intet bedrøvede mig mere, end min Uformuenhed til at underholde mig med dem. Denne Uforstaaenhed frembragte dog overalt saare sielden nogen Ubehagelighed eller Fortrædelighed. Man hialp sig paa begge Sider med enkelte franske, tyske og latinske Ord, og Folkenes muntre Lune og indtagende Godmodighed udrettede det øvrige. Over hele Byen var man giensidigen tilfreds med hverandre.

Spanierne forlode Sorø, som Officerer og Soldater yndede lige høit, med virkelig Bedrøvelse, der endog hos mange af disse naturlige Mennesker udbrod i Taarer. Selv den meget dannede, almindlingen høi agtede Commandant for det Asturiske Regiment har mere end en gang yttret Ønsket, at kunne blive i denne By. Sorøes Indbyggere vare vel tilfredse med at lettes for en Byrde, som de uafbrudt i 7 Uger havde baaret, men i denne Følelse blandede sig ikke mindste Had eller Nag til de Bortdragende. Mange velmeente Ønsker fulgte dem.

En levende Erindring modtager jeg om et Syn, for de Fleste blot Øiens og Ørenlyst, for mig ei saa betydningsløst. Paa Academiet udenfor Hovedbygningens Østlige Side imellem tvende fordums Professorboliger breder sig en grøn Plads Hægnet paa den fierde Side af en Have og en Mark, i Baggrunden Skov og Sø. Her, uden for Klosterets Mure vandrede fordum Sorøes hellige Fædre, glædende sig ved den smilende Natur og opløftede deres Aand til Ham, som hvælvde den straalende Bue. Her i senere Tider frydedes ved barnlige Lege i rene Ungdomsglæ-

Christian Molbech

(Tegning af Johan F. Damm (?). Det nationalhistoriske Museum, Frederiksborg).

der Skolens Peblinge, naar de sparsomt tillodes at aande Guds frie Luft, løste fra de tunge støvede Lænker. End mindes vi hine Tider ved Navnet *Skolegaarden*, ligesom vi tænke paa Klosteret, naar vi gaae igiennem den store, stærkt hvælvede Klosterport, ... ligesom Mindet om Sorøens Brødre lever i *Fratergaarden og Munkgangen* – den gamle skumle og dog saa ærværdige hvælvede Omgang med de smaa runde *Vindøier* i den tykke Mur, som omgiver den sørgelige, indelukkende Kildegaard (Note: Dog kaldes Fratergaarden saa, fordi midt i samme er en Brønd, der har det fortreffeligste Vand.) Paa denne Munkegang hviler Academiets Bygning. ...

Hist hvælver sig ... den prægtige, gamle Klosterkirke. Der lød fordem i høie Kor Brødrenes fromme Sang ... Tiderne svunde (!) ... Nu lød ei Messen meer i de høie hellige Hvælvinger. Men hist paa den grønne Gaard samler sig en heel Skare af fremmede Krigere, her paa den hvide Muur, under det høie Loft i Naturens Tempel reises et Altar, ei uden Pragt. De slutte en Kreds, Krigersk Musik begynder, en Munk træder frem i rige Klæder og læser med Andagt den hellige Messe. 700 Spaniere knæle ned i en Kreds naar Hostien opløftes, og Andagt flammer i de ildfulde Sydboers Hierter. ...

Jeg gik fra den spanske messe ind i den Kirke, som jeg aldrig betræder uden hellig Gysen. Dørene aabnede sig, ind traadte jeg og saae – et Hømagasin: ...

(Her udelades beskrivelsen af kirkens historie.) Den herlige store, i al sin Simpelhed prægtige Klosterkirke ... vidner endnu om, hvad Sorø Kloster engang var ... Sagnetlig døde Klosteret hen, og levede op igjen i den store Skole, som Fjerde Christians Fader stiftede (1586), som denne kraftfulde danske Konge hævede paa et høiere Trin, ved at lade Academiets blomstre jævnsides Skolen (1623) ... Under Christian IV stod Sorø i sin største Glands, men alt under ham aftog den ogsaa. Lidet skønnede Danmarks Adel paa en ypperlig Stiftelse, der sigtede til dens

Dannelse for Livet og Skolen. (Note: Ei anderledes viiste Adelen sig i senere Tider, og heri – saa lyder de fleste underrettedes Mening – maa en af Hovedaarsagerne søges til Sorøs Forfald ...).

Sorøes Afmagt under Frederik III endte sig med en fuldkommen Opløsning. Academiets gik til Grunde efter den svenske Krig, endnu stod Skolen. Efter tre til fire Snese Aar fattede Christian VI den Tanke at reise Academiets af Støvet, og vor femte Frederik udførte den ... støttet ved Sorøes største Velgiører efter Absalon – Holberg. ...

Sorøes seneste Vanskiebne er bekjendt nok, her er ei Sted til at berøre den. Mørk og inderlig smertende er Tanken om, hvad Sorø var, hvad det kunde været, og hvad det er... Jeg saa de Sale, hvor Sneedorff og Schytte, hvor Guldberg og Kraft, hvor Schiønning og Erichsen lærte, og jeg fandt dem – et Billede paa Tidernes Omskiftning – indrettede til Ophold for Soldater. Jeg saae den Stol, hvorpaa deres Veltalenhed lød paa festlige Dage til Monarkens Priis, og den stod ringe og for uanseelig i en Krog. Jeg saa Dannerkongernes Billeder fra Valdemar I til Frederik IV – Malerier, vist ikke uden historisk Værd, og fra Konstens Side ikke slette, ei prydede de som fordem den øverste Høresals Vægge, hvor jeg har tidt med barnlig beundring og senere med dyb Følelse og Ærefrygt havde beundret dem, de nøiedes med et saare snevert Rum, og fredeligen stode de gamle kongelige Helte i en tæt Klynge...

Ligesom Sorø Kirke endnu staaer heel og holden i sin gamle Skikkelse, som et herligt talende Minde fra Klosterets Tid, saaledes staaer Bibliotheket hartad som den eneste Levning, hvorved man endnu kan erindre sig et fordums Academie. Denne Bogsamling er udvalgt og betydelig. Den bevares i et meget skjønt Local, og Bøgenes Udvalgte er for største Delen pyntelig. Bindenes Antal beløber sig til noget over 9000, 1811 rettet til 10.000 og i Hr. Prof. Nyerups Pilegrimsvandring kaldes dette Bibliothek »den

største og talrigste Bogsamling i Danmark udenfor Kiøbenhavn« (Her udelades en opregning af hvad man kender andet steds fra om »Griises, Holbergs og Rosencrones« og andres boggaver m.m.). Endvidere findes i Bibliotheket et smukt Vievandskar i Skikkelse af en Hest eller et lignede firfoddede Dyr, to Blyæsker med Aarstallet 1526, de to store dreiede Træskaaler, den ene med en metrisk Indskrift af 1557, hvilke Hr. Prof. Nyerup har beskrevet, og tre meget vel malede Portraiter af Meursius, Griis og Holberg...

Den Reisende ... vilde jeg herfra føre ud i Academiets skønne Have. Denne Have har ikke tabt ved Academiets Forfald. Den er i de seneste Aar betydeligen forstørret, saaledes at den nu paa to sider umiddelbart er omgivet af Søen. Endeel er gjort til dens Forskiønnelse, meget mere kunde gøres ... Imidlertid vil man i denne Have, som den er, om nogle Aar kunne gøre en af de behageligste Lystvandringer ... Denne Have er et nyere Anlæg og skriver sig ikke fra Klosterets Tider, thi den ligger udenfor Klosterets Ringmuur, hvoraf endnu to betydelige Levninger ere tilovers. Klosterhaven derimod laa indenfor denne Muur. I den Eng, som nu er inddraget under Haven, saae man tilforn en Banke nær ved Søen, begroet med Tjørnekrat, og ved Foden af denne var udgravet en stor firkantet Fordybning, hvor en Klostermølle har ligget. Men formodentlig har det ikke været den eneste. Et stort Mølledige, der nu er nær ved at udtørres, har løbet fra Tulesø til Klosterets Mure paa den modsatte Side, og har formodentlig drevet et andet Mølleværk...

Jeg vil ikke beskrive Sorøe Klosterkirke. Naar man har sagt, at den er stor og høj og lys, ziirlig og virkelig smagfuld, ... da har man sagt, hvad der kan siges om hiin Kirke som Bygning, og hvad der er sagt mange Gange tilforn. Men er dette nok for den, der træder ind i Sorøe Kirke, med Følelse for det Store og Ophøiede ...

Naar havde Danmark en mere kraftfuld Tid end Valdemarernes og Absalons Alder? Hvor lever denne store Helts ... Min-

de i en herligere Glands, end paa dette Sted? ... Den Tanke, ... at her, hvor vi staae, jordedes en af de største Herrer, som nogen Tidsalder frembragte, og at denne Mand var en Dansk – at vi her i denne sorte Steendysse skue den Konges Grav, som Danmark skylder, at vi ei blev et sønderlidt Rov for fremmede Røvere – hvo der ikke ved denne Tanke kraftigen rystes ... hans djærve Fædre ville ikke kendes ved ham. Og hvo der ikke ved at see her Christoffers Grav, hvorpaa gotthisk Munkeand prægede sin stive for Konstneren modbydelige Former, og hist ved Holbergs Minde, hvori Konstners rene, høie Ideal taler giennem den skønneste Form til det fængslede Øie – hvo der ikke i den Contrast føler en levende Mod-sætning af Raahed og Dannelse – for ham er der neppe andet i denne Kirke at beskue end hvad vi kunne see i enhver anden Bygning. ...

Svage Træk af hvad jeg følte i at beskue Sorøe som det er, og i at tænke mig, hvad det var, har jeg prøvet paa at fremstille ... Tid er for mig ... at byde Sorøe med dets klare Vande, dets grønne Enge, dets mørke Skove, dets skønne Lunde, dets hellige Minder og – dets smilende Piger mit Farvel!

(fortsættes)

Til Kæmpe Kraft.
Luff og Kraft
Hvor du altid bløft
End i din Levensmer
Bene vi kommer

89

Du Reseremoder
Som vindbløde Moder
med Karlig Boder
Hvis Lived Brændde
Harod Ofte blønde
Til Dig vi Brændde.

Ps:
09
01
1/2
1/2

Har hørt
sind har den i 1811

Fra kongeligt raritetskabinet til moderne kunstmuseum – med en ekskurs om erindringens kunstkammer.

Af *Olaf Koester* (S 54)

Statens Museum for Kunst's samlinger går tilbage til de gamle kongelige samlinger, og kernen i samlingerne udgøres stadig af de oldenborgske kongers kunsterhvervelser gennem flere hundrede år. Vi ved så godt som intet med sikkerhed om de tidligste kongers samlinger, først med Christian IV begynder de kgl. samlinger at træde mere frem i lyset, og det har jo været særdeles aktuelt for os netop nu, hvor vi har fejret 400-året for Christian IV's tronbestigelse med en stor udstilling på museet, der belyste kongens forbindelser til den samtidige europæiske kunst. Vi kan således i vore samlinger i dag udpege enkelte kunstværker, som vi med sikkerhed ved er tilkommet under Chr. IV og andre, som han med stor sandsynlighed har haft i sin samling, og vi kan på baggrund af de – desværre meget summariske – inventarier, der findes fra tiden, gætte os til, hvilken kunst det har interesseret ham at omgive sig med.

Men det var Frederik III (konge 1648-70), der var den egentlige grundlægger af Det kgl. Kunstkammer, som han fra omkr. 1650 indrettede i en række værelser på Københavns Slot.

Da pladsen på slottet efterhånden var blevet for trang til de stærkt voksende samlinger, besluttede han at opføre en helt ny Biblioteks- og Kunstkammerbygning, som dog først stod færdig under efterfølgeren på tronen, Christian V. Det er den bygning, som i dag huser Rigsarkivet, og den stod i forbindelse med slottet via en gennemgangsbygning, Løngangen. I den nye bygnings øverste stokværk blev så i løbet af 1670'erne Kunstkammeret opstillet i 5 store rum, i et galleri og i et par mindre rum. Om et kunstmuseum i blot tilnærmelsesvis vor tids forstand var der naturligvis slet ikke tale. Det var i egentligste forstand et raritetskabinet,

hvor alle tænkelige kuriositeter og mærkværdigheder, både naturalier og artificiosa (dvs. menneskeskabte genstande) var opstillet og fordelt efter deres art i en række kamre.: Helte-Kammer, Antiquitet-Kammer, Indiansk Kammer, Artificial-Kammer, Natural-Kammer, Medaille-Kammer, Perspektiv-Kammer, Galerie-Kammer og Model-Kammer. Malerier og skulpturer anbragtes efter et slags illustrativt princip blandt samlinger, der indeholdt mærkværdigheder som »Rumpen af en Elefant«, »En kylling med tvende hoffveder«, »Et Eg som siges en Kvinde at have født« etc. I et af kamrene opbevarede man bl.a., hvad man dengang mente var bisp Absalons hovedskal (afb. Ranvig: Sorøkrøniken I, 1986, p. 67). Dette blev dog afkræftet, da Frederik VI iværksatte en undersøgelse af biskoppens grav i Sorø kirke i 1827.

I Biblioteks- og Kunstkammerbygningen havde Kunstkammeret til huse i mer end 150 år.

Nok så stor betydning for kunstsamlingerne fik imidlertid det offentligt tilgængelige billedgalleri, som på Frederik V's foranledning i 1760'erne blev skabt af den tyske kunsthandler og senere kunstkammerforvalter Gerhard Morell i Løngangsbygningen mellem Christiansborg Slot, (»Det første Christiansborg«, opført 1731-45) og kunstkammerbygningen. Det var et pragtgalleri af de bedste billeder fra kunstkammeret og især af talrige billeder indkøbt til formålet af Morell i Holland. De fleste af disse billeder findes den dag i dag i Statens Museum for Kunst.

I 1794 brændte Christiansborg Slot. Heldigvis blev billedgalleriets værker næsten alle reddet fra branden, men som kgl. billedgalleri ophørte det foreløbig med at eksistere. Da kunstkammerbygningen, som ikke var blevet berørt af branden, samtidig blev mere og mere brøstfældig, og opstillingen af samlingerne i de overfyldte rum følte utidssvarende, blev det i 1820'erne besluttet at opløse kunstkammeret og fordele dets genstande i grupper efter nye principper. De således

fordelte genstande kom i tidens løb til at danne grundstammen i mange af de i dag eksisterende statslige museer og samlinger. Det gælder f.eks. Etnografisk samling, Mønt- og Medaillesamlingen og Antiksamlingen på Nationalmuseet og de naturvidenskabelige universitetsmuseer, Zoologisk, Botanisk og Geologisk museum. Samtidig besluttedes det at samle kunstkammerets billeder, billederne fra Frederik V's galleri og de bedste af billederne fra de konglige slotte til et nyt kgl. billedgalleri i den øverste etage af det efter branden genopførte Christiansborg, (»Det andet Christiansborg«, opført 1803-26). Kunstkammerforvalter J.C. Spengler stod for indretningen, og hans plan for ophängningen byggede på en systematisk opdeling af billederne efter lande, skoler og herunder efter kronologi, en systematik som i princippet også anvendes i dag.

Også det andet Christiansborg blev flemmernes bytte. Det brændte i 1884, den brand, som Herman Bang, i sine unge år skildrede så mesterligt i en artikel i *Nationaltidende* (optrykt i Herman Bang: *Fra de unge Aar. Artikler og skitser 1878-1885*, København 1956). Hovedparten af de udstillede malerier blev dog reddet. I mellemtiden var det kgl. Billedgalleri sammen med de øvrige kgl. samlinger overgået til statsejendom ved forfatningsændringen i 1849.

Efter branden var samlingen nu atter blevet hjemløs, men i 1889-96 opførtes efter arkitekten Vilhelm Dahlerups tegninger på det gamle voldterræn den nuværende monumentale museumsbygning, som har været samlingernes hjemsted lige siden. En ombygning i årene 1966-69, hvorved bl.a. to store indre gårde blev overdækket og inddraget til udstillingsformål, og en samtidig udskillelse af en stor og prægtig samling gipsafstøbninger af skulpturelle mesterværker fra oldtiden til det 18. årh., der optog hele museets stueetage, afhjalp en på den tid alvorligt truende pladsmangel. Samlingen af afstøbninger vil med tiden igen blive offentlig tilgængelig.

Museet er i dag landets hovedmuseum for den bildende kunst og fungerer samtidig som nationalgalleri, hvilket betyder, at det skal vise den danske kunst i dens historiske udvikling helt frem til nutiden. Det er optaget på finansloven med en nuværende årlig driftsbevilling på 32,5 mio. kroner og har over 100 ansatte, hvoraf 15 er videnskabelige medarbejdere.

Siden jeg for adskillige år siden blev knyttet til museet, har mit arbejde hovedsagelig ligget i Den kgl. Maleri- og Skulptursamlings afdeling for den ældre udenlandske kunst, som jeg nu er leder af. Den er statens hovedsamling af ældre europæisk maleri og skulptur og med sine omkr. 2700 kunstværker, omfattende perioden ca. 1300-1800, den eneste betydelige samling af sin art her i landet, hvorfor der påhviler den store nationale og internationale forpligtelser. Foruden samlinger af italiensk, fransk og tysk kunst rummer den en meget fin samling hollandsk og flamsk kunst med hovedvægt på det 17. årh. Det vil selvfølgelig føre for vidt ved denne lejlighed at gøre rede for afdelingens mangfoldige arbejdsopgaver, der knytter sig til museernes klassiske arbejdsgrundlag, som er at indsamle (erhverve), bevare, udforske og formidle. Men jeg vil gerne fremhæve det internationale aspekt. Selvom samlingen naturligvis først og fremmest repræsenterer den danske nations gennem tiderne stadigt berigede og uerstattelige kulturarv, så er den samtidig i sit stofområde, der omfatter nogle hundrede år af den vesteuropæiske kunsts historie, i allerhøjeste grad en del af den europæiske kulturarv, der ideelt set tilhører hele det internationale samfund.

På basis af sine samlinger har afdelingen da også nær kontakt til adskillige museer og samlinger i Europa og U.S.A., og der går næppe en dag, uden at der fra udlandet kommer en henvendelse om spørgsmål, der vedrører vor samling. Ikke mindst de store og specialiserede særudstillinger af ældre europæisk kunst, som i den seneste snes år har haft en så stærk

opblomstring overalt i udlandet, har betydet en stærk opblomstring overalt i udlandet, har betydet en stærk udbygning af dette samarbejde, som er vigtigt og stimulerende, da det til stadighed forpligter os til musealt og fagligt at være på højde med udlandet. Stoffet er vi jo fælles om. Og hensynet til de uerstattelige værkers sikkerhed har ved udlån til sådanne udstillinger udviklet en fast international praksis, som respekteres af alle, og som bl.a. indebærer, at kunstværkerne altid rejser under ledsagelse fra det udlånende museum. En dag rejser vi f.eks. til Amsterdam, måneden efter går turen måske til Philadelphia i U.S.A.

Apropos Harald Jerichau: Sletten ved Sardes 1878.

Må jeg have lov til at slutte af med at fortælle om en lille hændelse, der ved et mærkeligt sammentræf på den forunderligste måde bandt emnet for denne beretning sammen med min længst svundne Sorø-tid. Da jeg for ikke lang tid siden i museets kælderetage passerede det store rum, som benyttes til modtagelse og afskibning af billeder, stod jeg pludselig over for et kæmpemæssigt landskabsmaleri, som jeg kendte så godt fra mine Sorø-år, hvor det var ophængt på Røde Gang. Ved gensynet blev erindringen om disse år pludselig meget nærværende, og jeg kom til at tænke på, at den specielt var knyttet til nogle få af de på skolen ophængte malerier, bl.a. Knud Raaschou-

Nielsens fine tidlige billede fra den spanske borgerkrig af »Soldater i en ventesal i Pyrenæerne« og så dette mægtige lærred med Den lydiske Slette i omegnen af Sardes«, et hovedværk fra 1878 af den unge Harald Jerichau, der fik så tragiske en skæbne, og som døde kun 26 år gammel, samme år han fuldførte billedet.

Sardes-billedet, der oprindeligt var en gave til museet fra brygger Carl Jacobsen, blev af museets daværende direktør, Leo Swane, udlånt til Sorø Akademis Skole i 1932, og en hastig eftersøgning, som jeg foretog i museets brevarkiv, bragte korrespondancen vedr. udlånet for dagens lys og godtgjorde til min overraskelse, at det var *Sigfred Neuhaus*, min gamle tegnelærer, som havde været initiativtageren til denne deponering. Han kendte jo også Leo Swane fra ungdomsårene.

I okt. 1932 skriver Neuhaus til Swane:

Sorø 4./10. 1932

Kære Leo.

Du husker nok dit Tilbud om at sende Sorø Akademi H. Jerichaus Billede: Sardessletten, et Tilbud som i hvert Fald Rektor Raaschou-Nielsen blev meget glad ved, og som er gået ind i vor Bevidsthed som en Realitet. Der er også Plads til det, og du lovede, at det skulde blive sendt straks efter din Hjemkomst fra Paris.

Måske du endnu befinder dig så pas udenfor Bekymringernes Verden, således

som du uden selv at vide rigtig af det har Mulighed for jævnligt at gøre det. Men når du altså vender tilbage til det grå Danmark, kan du jo tænke på dette her.

Manden vil gerne have et Par Billeder til, men jeg har jo ikke kunnet stille ham noget i Udsigt, dog hvis du har gemt et Par gl. Billeder, var de altså kærkomne (Landskab, Figur, Stilleben gl. eller nyere, som du vil).

Hvis du engang har Lyst til Fred en Dags tid eller to, er du velkommen hos os, ved du vel.

Med venlig hilsen fra min Kone og mig.

Din hengivne
Siegfred Neuhaus

Leo Swane svarer, at Sorø Akademi godt kan få billedet deponeret, men gør forinden opmærksom på dets betydelige dimensioner (187 × 361 med ramme).

Nogle dage efter svarer Neuhaus (det i brevet omtalte billede af Agnes Slott-Møller, er »Fjenneslev« fra 1929, der endnu er ophængt på skolen, (afb. Ranvig: Sorøkrøniken I, p. 29):

Sorø 8./10. 1932

Kære Leo, der er i Akademiets Hovedbygning 2 passende Pladser for det nævnte Billede. Den ene får det nok først, den anden er det mit Håb, at det med Tiden vil få, men i sidste Tilfælde umuliggør dette Billedes Anbringelse Tilstedeværelsen af Fru Slott-Møllers Billede i samme Run, hvilket gerne skulde opnås.

Jeg havde håbet, at Rektor Raaschou-Nielsen, der dog ikke ønskede Købet af Fruens Billede, allerede nu skulde være tilbøjelig til at anbringe det mindre iøjnefaldende, men han føler sig bundet af Opportunitetshensyn over for det Væsen, han kalder »Ministeriet«, skønt der vel også er fornuftige Folk til huse der, samt af sit Løfte til Fruen. Men Akademiet står jo nok længst.

Det vilde derfor være meget kærkomment, at du sendte Billedet på den af dig skitserede Måde. Skulde du så ved Lejlighed få et eller 2 andre Billeder til overs, vilde jo Chancen for at drive Fruen ud stige. Jeg har, som du kan forstå af det ovenanførte, talt med Rektor om Billedet, og han vil gerne modtage det. Jeg sagde, det var passende, han selv skrev, så det gør han nok, men Billedet kan modtages når som helst.

Med venlig hilsen

Din hengivne
Siegfred Neuhaus

Billedet blev modtaget i Sorø den 17. oktober 1932.

Man kan så passende selv regne ud, hvor mange elever der må have set billedet i de 56 år, det har været ophængt på skolen.

Nu stod billedet dér i museets kælder på vej til sine nye omgivelser i Folketinget på Christiansborg. Jeg kender ikke grunden til, at det nu øjensynlig var blevet erklæret *persona non grata* i Sorø, men jeg må indrømme, at det gav et lille stik i hjertet, da det gik op for mig, at det for steds havde forladt det sted, hvor jeg troede, at det altid ville høre til. Jeg kan så trøste mig med, at det, hvor det så end måtte blive flyttet hen i fremtiden, altid vil have sin faste plads på væggen i mine erindrings kunstskammer.

Så blev det på en måde alligevel »Fruen«, der fik det sidste ord. Hvad Neuhaus ville have sagt til det, tør jeg slet ikke tænke på.

Olaf Koester (S 54)

P.S. Når Sardesbilledet er blevet returneret til Statens Museum for Kunst, skyldes det, at der i forbindelse med restaurering af beletagen er flyttet om på Skolens billedsamling, således at studenterbilleder nu er på Blå Gang, afgangslærere er flyttet til ØH og de tre rektormalerier og de to rektorbuster nu er på Røde gang, hvor Sardesbilledet hang, og så var der ikke mere plads til dette, som derfor blev sendt tilbage til ejeren med tak for lån.

Red

Skolegang på Sorø Akademi

1903–10 af Lars E. Stubbe Teglbjerg

(fortsat fra februar nr.)

I Sommeren 1907 tog jeg Mellemskoleeksamen og klarede mig fint. Ved den skriftlige Eksamen i Matematik skete der en »Begivenhed«. Vi var anbragt ved smaa Borde i Gymnastiksalen og fik saa vore Opgaver, en geometrisk og en arithmetisk. Den første husker jeg ikke. Det var antagelig en Konstruktionsopgave, hvori den pythagoræiske Læresætning skulde anvendes. Den anden var en 2. Grads Ligning. Jeg løste dem begge, men undrede mig over, at Rødderne i Ligningen var ret indviklede irrationelle Tal. Jeg gjorde imidlertid Prøve og konstaterede, at Rødderne passede, hvorpaa jeg skrev begge Opgaver ind, afleverede dem til den Vagthavende og gik. Jeg var ikke til Sinds at sidde til sidste Minut af de 3 Timer, vi havde. Hvorfor skulde jeg det, naar jeg var sikker paa, at mine Opgaver var rigtige. Der var vel gaaet en Times Tid. Da jeg kom ud paa »Store Plads«, kom Rektor farende viftende baade med Diplomatrakkens Skøder og et Stykke Papir, han havde i Haanden. Saa snart han saa mig, raabte han: »Du skal ind igen! Der er fejl i Opgaverne!« Naa, jeg fulgte naturligvis med, fik under stor Højtidelighed paany udleveret mit Hæfte, hvorpaa Tidspunktet for Afleveringen var noteret, samt Bescsked om, at jeg maatte sidde de 5-10 Minutter længere jeg havde været borte, hvis det var nødvendigt. Det var det nu ikke. Den rettede opgave havde meget simple Rødder, saa det var kun et Øjeblik Sag at regne den paany, gøre Prøve og skrive den ind. – Og saa gik jeg igen!

I Tiden mellem Skriftlig og Mundtlig Eksamen fik vi Mæslinger og var ret medtaget af dem, dog ikke mere, end at Ville og jeg, som laa sammen i en stor Dobbelt seng i Børneværelset, hvor Vinduet var dækket med et Dannebrogslag for at dæmpe Lyset, spillede Dam Dagen igenem, baade først og sidst af Brædtet. Mest kneb det med at faa Maden ned igennem

de ømme Halse. Det hjalp dog noget, naar Mor gav os Honningmad – hvilket fik Jens til at spille Syg en enkelt Dag. Han elskede nemlig Honning, men han blev meget hurtigt rask, da han opdagede, at han skulde ligge i Sengen, hvis han vilde have den. Selv stod jeg op Dagen før den mundtlige Eksamen begyndte, men jeg husker, at det kneb med at være oppe, saa jeg har nok været mere medtaget, end jeg selv mente. Imidlertid mødte jeg til Eksamen i Engelsk den følgende Dag, og Rektor har aabenbart ment, at jeg trængte til at blive særlig hurtigt behandlet. Jeg kom først ind og fik umiddelbart efter min Karakter. Det blev 6. Og derpaa fulgte Rektor mig over til Hundegaarden, hvor min Cycle stod og gav mig besked paa at tage Hjem med det samme. Undervejs spurgte han: »Hvordan er Du kommet herind?« »Jeg er kørt«, svarede jeg. »Paa Vogn?« »Nej, paa Cycle!« – Naa, Du er ridt paa et *Ridehjul*.« Han var trods sin klassiske Dannelse ikke saa lidt af en Sprogrenser, der mente, at man burde bruge danske Ord frem for de latinske og græske Laaneord. En cycle var altsaa et Ridehjul. Hele hans Rektortid igennem stod der paa Plakaterne ved Indgangen til Akademihaven: »*Hjulridning forbudt*«. Han talte aldrig om »Slips«. Det hed: »*Halsklud*«. Galoscher hed »*Skidtsko*« og en Contubernalen »*Sambo*«.

Saa kom Gymnasietiden. Mens den gamle Skoleordning kun havde to Retninger: sproglig og matematisk fik man nu 3, idet den nysproglige Linje, som Rektor forresten ikke brød sig særlig om, (han kaldte dem for *Kræmmerstudenter*) kom til. Det stod fast for mig, at jeg vilde være Theolog, og saa maatte det naturligvis blive den gammelsproglige Linje for mit Vedkommende. En Overgang saa det ud til, at jeg vilde blive den eneste, og da man selvfølgelig ikke kunde oprette en Klasse for en enkelt Elev, havde Rektor allerede spurgt mig, hvad jeg vilde, hvis der ikke meldte sig flere. I saa Fald vilde jeg være Mathematiker, og han tilbød samtidig, at han og andre af Lærerne var villige til at

læse Græsk og Latin med mig ved Siden af. Det blev nu ikke til noget. Da 1. Gymnasieklasse oprettedes efter Sommerferien, var vi 9, hvoraf de to faldt fra efter 1.G., saa vi var 7 Klassikere, da vi tog Studentereksamen 1910.

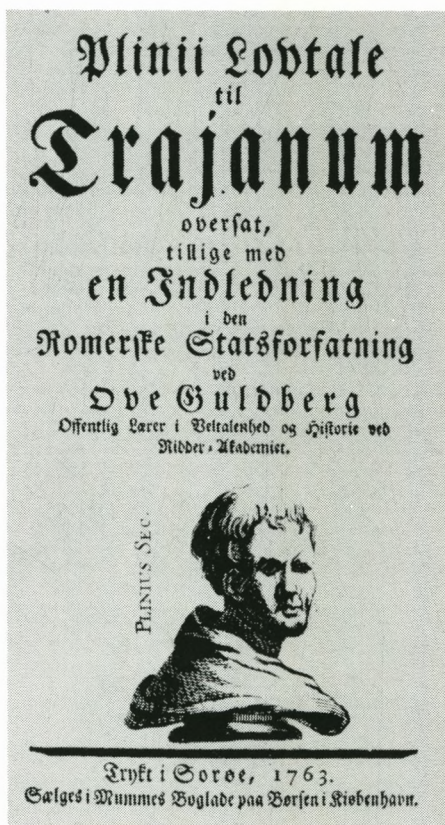
I Tiden inden Jul havde jeg endda Skolekomedien at tænke paa. Det var Tradition, at Skolens to øverste Klasser indøvede en Komædie og opførte den sidste Søndag før Jul efter Generalprøve, hvor der ogsaa var Tilskuere, om Lørdagen. Hvert Aar spilledes et Holbergstykke og hvert andet en Vaudeville eller lign. Det Aar var det *Hostrups »Feriegæsterne«*, der spilledes. Overlærer *Alfred Glahn* var iscenesætter og Instruktør og hersede med os, saa det undertiden var en Gru. Jeg skulde spille Bondekarlen Jørgen, og jeg husker en Aften i Solennitetssalen, hvor Scenen var opstillet, hvor jeg var Fortvivlelsen nær, fordi jeg maatte gøre om og om igen. Jeg skulde komme farende ind paa Scenen, se mig om og »opdage Etatsraadinden« og saa begynde at synge: »Frue, jeg ved, hvad der gjorde de Knuder«, men det kneb aabenbart at faa mig til ikke at vide, hvor Etatsraadinden stod. »Nej, det er galt«, raabte »den store Aand«, »kom herved og se, hvordan det skal være«. Og saa byttede vi Plads. Han sprang op paa Scenen, og jeg saa til fra Salen. »Nu Du«, sagde han saa, og jeg forsøgte igen. »Det var bedre, men ikke helt godt. Een Gang til«. Jeg prøvede. »Nej, det er helt forkert! Om igen«. Saadan gik den vilde Jagt i flere Minutter, til jeg var dødged af det og parat til at opgive det hele. Glahns Energi var fantastisk. – Naa, Stykket gik nu meget godt, ogsaa for de Drengene, der havde Pigeroller. Det er pudsigt nok nu at tænke paa, at *Stykkets unge Pige er Overlæge, Etatsraadinden Oberstløjtnant og Frk. Tusgaard Direktør for et af Landets største Museer*. – *Stykket, som vist egentlig er tænkt at foregaa i Jylland eller paa Fyn, var henlagt til Sjælland, for at jeg kunde faa Lejlighed til at brillere med mine Kundskaber i det sjællandske Maal. Af samme Grund blev det ogsaa »Jeppe paa*

Bjerget«, vi spillede Aaret efter, og hvad Sproget angaar, var Udførelsen bedre, end den nogensinde har været selv paa det kgl. Theater. Baade Nille og Jakob Skomager talte lige saa uforfalsket Sjællandsk som jeg, der havde Hovedrollen, og ikke det underlige Kaudervælsk, man hører paa de rigtige Scener.

(fortsættes)

Endnu et soransk bogfund

Johan Jacob Hertel, 1728-1776, kom til Sorø som hovmester for Johan Frederik v. Lindencrone, han ses bl.a. et par gange som altergæst. I Sorø skrev og udgav han i 1763 »Regeln für eine junge Person von Stande«, ligesom han skrev yderligere et

par mindre værker, bl.a. »Brev til en Patriot om Landvæsenets Forbedring i Siælland« i 1782. (Den udkom vistnok allerede i 1762; men den findes vistnok kun i eet privat ejet exemplar.)

Johan Frederik v. Lindencrone til Gjorslev mm. (1746-1817), gik på Akademiet fra 1761-1765, han holdt tale på tysk i anledning af kongens fødselsdag 31.1. 1764. (TG 679). Han fulgte også professor *Ove Guldbergs* forelæsninger over »*Plinii Lovtale til Trajanum*«, trykt i Sorø 1763 (TG 220), og var så optaget af disse forelæsninger og Ove Guldberg, at han efter Guldbergs død indrykkede en gravskrift over denne i »Idun«. Sammen med sin hovmester har han fulgt Guldbergs forelæsninger, som gjorde stærkt indtryk på ham:

Saare tungt og smerteligt
 er Savnet af den Mand,
 hvis hele Liv var indviet til Dyd, Virksomhed
 og ædel Daad!
 Dette kan med Sandhed siges om Dig,
 forevigede
OVE HOEGH-GULDBERG,
 Endskiönt Din høie Alder nærrede Tanken om Din
 Fraskillelse,
 saa vilde vi dog saa nødvendig gjøre os bekiendter med.
 Dit faste *Haab* og *Tilid* til det højeste Væsen,
 Dine udbredte Kundskaber, Din utrættelige
 Arbeidsomhed,
 Din blide og hulde Tænkemaade,
 gjorde Dig hædret og agtet af Alle!
 Ikke længer skal Din Yandel, men Dit ærefulde
 Minde
 opflamme os til at efterligne Dig.
 Varig skal især Din Erindring vorde hos mig,
 der i hine blide, kiære Dage dannedes
 ved Din grundige Underviisning,
 og
 som nu med inderligst Erkiendtlighed
 planter denne lille Blomst
 paa Din Gravhøj!
 Lindencrone

På Roskilde Stifts bibliotek har jeg lånt Guldbergs bog over Trajanum, oversat tillige med en Indledning ... af Guldberg, og det viser sig, at Hertel nøje har annoteret bogen med Guldbergs forelæsninger

på de interfolierede blade, ligesom Hertel har anført sit monogram på bogen: IHT eller IJHT, hvad jeg udlægger som Jens HerTel eller Jens HerTel Jacob.

Det bragte imidlertid ikke min nysproglige u-formuenhed på ret spor med hensyn til oversættelsen af det på et andet eksemplar af samme bog anførte latinske ordspil, der på de fleste eksemplarer af denne bog er næsten ulæseligt. Men en ældre »latiner« har hjulpet mig med forståelsen: »Al vor formåen kommer fra hendek«. Og damen er ikke Pallas Athene, som jeg i min uforstand troede, men en »oplysningsmuse« eller anden genius i almindelighed.

Således dukker der stadig problemer op i den soranske bogstudium, som gør studiet heraf stadig mere spændende.

Max Ebert (S 35)

Soraner Frokost kl. 12,00

den 2. marts på restaurant Prag Amagerbrogade, hjørnet af Prags Boulevard Lektor Hans Ranvig (66) om får som udviklings faktor i ulande.

Frokosten den 2. februar

Referenten kom for sent og kan derfor ikke berette om formandens velkomstord til dagens taler mag.art. *Per Sørensen* 51' og om forløbet af de traditionelle, reglementerede ritualer såsom afsyngelsen af vor skønne soranersang: »Jeg veed et Sted...«, der i dag – sådan lød det sære frasagn – på ekstraordinær særbevilling var blevet fulgt op af et ureglementeret tiltag, der havde gjort et udsletteligt indtryk på forsamlingen: En skattet dreng med pragtrøst var – behørigt provokeret – brudt ud i en flere vers lang cantus potiorius på Gothens tungemål!

Ikke mindre end 29 (heriblandt 3 æresmedlemmer!) mødte op til denne store og flotte frokost, hvor *Per Sørensen* holdt et

overordentlig interessant foredrag om »Thailand dengang og nu« (det bringes særskilt i et følgende nummer af bladet). Også Thailand har undergået en rivende udvikling siden den gang for 30 år siden, hvor foredragsholderen kom derud, og indtil i dag, hvor landet på mange måder er under drastisk forvandling. Per Sørensen berettede til slut om de enestående arkæologisk/anthropologiske resultater, man er kommet frem til under et omfattende udgravningsarbejde – her er nok til endnu et foredrag! Vi lyttede alle intenst: *Svend Kamman*, æresmedlem og nestor, et halvt år ældre end *Dan Fink*, der også er æresmedlem: begge d'herrer er af årgang '27. *Hans Chr. Bjødstrup Jensen* og *Arne Østergaard*, æresmedlem og fhv. rektor for Sorø Akademi, begge '29: *Gunner Holm-Petersen* '31; *Aage Krebs* '32; *Jørgen Tholl* '33; *Caspar Borch*, *Paul Rantzau* og *Ib Refn* '37; *Palle Christensen* '38; *Bent Henningsen* og *Erik Stenersen* '39; *Hans Birger Mitens* og *Robert Riis* '41; *Finn Harlang* '45; *Anders Christian Løgstrup* '46; *Ib Juul* '47; *Niels Erik Løgstrup* '49; *Per Sørensen* '51; *Georg Lemke* '54; *Jørgen Winther Lützen* '56; *Paul Andersen* '60; *Thomas Boolsen*, *Stefan Hanski*, *Anne-Sofie Käsztner*, *Klaus Runge* og *Lasse Tryde* '87; og *Joachim Peter Ærtebjerg* '88.

Det var en stor glæde for os alle at se, hvor mange unge, der var mødet op for at se de gamle udi action – det lover godt for fremtiden! Nye ideer blev bragt på bane og gennemdiskuteret, debatten fortsatte under Nachspielet, hvor *Thomas Glahn* '87 sluttede sig til os og hvor *Sofie* holdt alle os æld-gamle i ånde! Jeg sneg mig ud ved halv-seks-tiden uden at nogen i øvrigt protesterede ... Hvilken frokost! Hvilket Nachspiel!

Rantzau

Soraner frokosterne holdes altid den første torsdag i måneden kl. 12,00 på restaurant Prag Amagerbrogade / hjørnet af Prags Boulevard og både unge og gamle er lige velkomne.

Lejlighed søges

Anne Sofie Käsztner, (S 87)
Borgvej 21, 4180 Sorø.

Søger en leje- eller andelslejlighed et eller (helst) to værelser i København udenfor city.

Kan nogen hjælpe hende?
Telf.: 03 63 21 24

Runde fødselsdage i marts 1989

3. Bankbest. Jørgen Mossin (f. 29, S 48) Skovridergårdsvej 59, 2. tv., 2830 Virum.
4. Gdr. Erik Rasmussen (f. 09, R 25) Kongestensvej 1, 4400 Kalundborg
6. Insp. cand. mag. Svend Andresen (f. 29, S 48) Vasevej 23, 2840 Holte.
6. Civ.ing. Bent Møllerhøj (f. 19, S 36) Lipkesgade 12, 2100 Kbh. Ø.
8. Advokat Jørgen Drechsel (f. 19, '36) Amaliegade 36, 1256 kbh. K.
12. Peder Skou (f. 39, '55) Godthåbsvænget 12, 2000 Fr.berg.
13. Spec. læge Ole Brohm (f. 29, S 48) Ølstedgårdsvej 37, 5230 Odense M.
14. Orlogskapt. Sverre Salmony (f. 39, S 58) Inspektionsskibseskadren, 9900 Frederikshavn.
14. Reklamekons. Sten Porsild (f. 14, S 32) Skovbakken 9, 3520 Farum.
15. Tandlæge Martha Anda (f. 1894, R 11) Nygårds Gate 17 A, N-4300 Sandnes, Norge.
15. O.bibl. Torben Glahn (f. 04, S 23) Ingemannsvej 20 A, 3. th., 1964 Kbh. V.
16. Dir., civ.ing. Aage Kann Rasmussen (f. 04, S 22) Møllehøjgård, Gerlev pr., 3630 Jægerspris.
16. Civ. økonom Ole Schlanbusch (f. 39, S 57) Soph. Schandorphs Vej 8 A, 2800 Lyngby.
17. Led. Brnebibl. Kirsten Larsen (f. 29, S 49) Svanekevej 62, 3700 Rønne.

19. Tandlæge Finn Thorsen (f. 14, S 32)
H.C. Ørstedvej 27, 1879 Fr.berg C.
21. Lrs. Caspar Borch (f. 19, S 37) Mik-
kelborg Park 18, 2980 Kokkedal.
24. Frk. Karen Veistrup (f. 1894, R 11)
Refsnæsgade 52, 2200 Kbh. N.
24. Civ.ing. Jacob Veyhe (f. 04, S 32)
Torfinsgøta 22, Fr-100 Tórshavn.
26. Dir., civ.ing. Chr. Fredtoft (f. 14, S
32) Carit Etlars Vej 15, 5230 Odense
M.
28. Gross. Sven Hecht-Johansen (f. 29,
R 46) Esbern Snares Gade 11, 1725
Kbh.V.
28. Lærer Flemming Bitsch Jørgensen (f.
39, S 59) Dyrehavevej 11, 4230 Skel-
skør
28. Statsaut. ejd.mgl. Mogens Wester (f.
29, R 45) Birkevej 6, 6840 Oksbøl.
30. Fuldmægtig Erik Efsen (f. 39, S 59)
Gartnerkrogen 36, 3500 Værløse.
31. Cand.jur. Ebbe Traugott Nielsen (f.
39, '55) Bakkegårds Allé 4, 1804
Fr.berg C.
31. Sem.lekt. Mogens Kiørboe With (f.
19, S 38) Grønnevangen 99, 5210
Odense NV.

Soranske dødsfald

OTTO BLOCH ANDERSEN (1936)

15. februar 1920 – 8. februar 1988

BØRGE NYBOE HØFT (S 25)

14. april 1906 – 20. september 1988

CHRISTIAN DIETZ (R 20)

31. januar 1904 – 12. december 1988

CARL GEORG BECH (S 24)

2. januar 1906 – 15. december 1988

ALF RASMUSSEN KROG (R 26)

6. november 1910 – 3. januar 1989

POUL SPANG NIELSEN (S 30)

11. januar 1912 – 3. februar 1989

CHRISTIAN DIETZ (R 20)

31. januar 1904 – 12. december 1988

BØRGE NYBØE HØFT (S 25)

14. april 1906 – 20. september 1988.

MEDLEMSKONTINGENTET

er af generalforsamlingen fastsat til kr. 100,- i 1989.
For medlemmer fra og med årgang 1981 samt for
medlemmer, der er fyldt 67 år, dog kun kr. 65,-.
Medlemmer, som aftjener deres værnepligt, er kon-
tingentfri et år, når meddelelse herom gives til:

Soransk Samfunds kasserer:

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30
1302 København K.
Telefon 01 13 86 66
Postgiro 4 00 17 10

Kontingent m.v.

SOR-data
Soransk Samfund
Dr. Tværgade 30
1302 København K.
Kontingent:
giro 3 27 13 07

OBS – Årgang 88 er kontingentfri.

Adresseændring skal i Skandinavi-
en ske til det lokale postkontor
(udenfor Skandinavien direkte til
kassereren).

Kontingenter

Giroindbetalingskort er nu udsendt til alle skandi-
naviske medlemmer. Medlemmer udenfor Skandi-
navien beder vi om betaling så vidt muligt i danske
kroner, da anden valuta belægges med et veksel-
gebyr på kr. 30,-.

Junior medl. (årg. 81-87) og senior medl. (f. 1921)
betaler kr. 65,- andre medl. kr. 100,-.

Henvendelse vedrørende SORANSK SAMFUND

stiles til:

Formanden, borgmester Ib Juul
Herlev Rådhus, Bygaden 90
2730 Herlev
Telefon 02 92 06 33

SORANERBLADET: Redaktion

Svend Ranvig
Kongebrovej 28
4180 Sorø
03 63 08 57 (bedst 18-19)

SORANERBLADET: Administration

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30, 1302 Kbh. K.
01 13 86 66

Sorø Bogtrykkeri APS

Alleen 9, 4180 Sorø
03 63 05 75

ISSN 0903-1340

Adresseændringer og re-
klamationer rettes i Skan-
dinavien til det lokale
postkontor.

BIBI BACHE

VESTRE BØGEBJERGVEJ 68
4220 KORSØR

Indhent tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

MERCEDES-BENZ

4300 HOLBÆK

Hovedvej 4
(03) *43 41 22

4400 KALUNDBORG

Slagelsevej 162
(03) *51 11 66

4500 NYKØBING Sj.

Autogården
(03)* 41 11 22

LYNGE & SØN A/S

INTERNATIONALT ANTIKVARIAT

SILKEGADE 11 - DK
1103 KØBENHAVN K.
TELEFON (01) 15 53 35

Sorø Akademis
Skovdistrikt

Telf. (03) 63 01 25

Slips med skolemærke

blåt, gråt eller sort

85 kr.

Tøjmærke

10 kr.

Blazermærke med guldtrækkeri

90 kr.

T-shirt hvid med skolens logo

85 kr

Sweatshirt, blå med skolens logo

190 kr

Joggingsæt med skolens logo

360 kr

fremsendes porto frit ved indbetaling på postgiro

5 74 01 77 eller check til:

Adjunkt Per Højland,

Klosterporten, 4180 Sorø.

SUZUKI

Salg - Service

Aut. -forhandler

NIELS THIELE

Automobiler

STENLØSE

Tlf. (02) 17 00 72